ΣΤΕΛΙΟΣ ΑΡΟΔΙΤΗΣ 1990-

Τόσο απλόχερα έδινες στους άλλους την καρδιά σου που δεν κράτησες λίγη για σένα.

Έχουμε τους ήχους σου για να ακούει ο κόσμος μουσική,

Έχουμε το χαμόγελό σου για να χαίρεται ο κόσμος,

Έχουμε την κόρη σου για να έχει η γη ομορφιά.

,……

Έντιμε κύριε Διευθυντή Μέσης Εκπαίδευσης Κυπριανέ Λούη,

Αξιότιμοι κύριοι Πρώτοι Λειτουργοί Εκπαίδευσης, Επιθεωρητές Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης, Διευθυντές Γυμνασιών και Λυκείων,

Αγαπητοί φίλοι, συγγενείς, καθηγητές, μαθητές και συνάδελφοι του Στέλιου

Τέτοια ώρα, τέτοια μέρα φεύγει εντελώς αναπάντεχα και συνάμα τόσο πρόωρα ο πολυαγαπημένος και αλησμόνητος μας Στέλιος Αροδίτης. Βιάστηκε φαίνεται να συναντήσει τους αγγέλους για να παίζουν μαζί μουσική. Στην μπάντα της γειτονιάς των αγγέλων με το σαξόφωνό του.

Αγαπημένε μου Στέλιο,

συγκεντρωθήκαμε σήμερα στο Αμφιθέατρο του Λυκείου Λατσιών πραγματοποιώντας ένα μουσικό αφιέρωμα με τραγούδια και μουσικές που αγάπησες. Είμαι βέβαιος πως θα το ήθελες και εσύ να σε θυμόμαστε με τον πιο απλό και σεμνό τρόπο, γιατί έζησες με τη σοφία της απλότητας, με πραότητα, ομορφιά ψυχής και καλοσύνη, μιλώντας καθαρά και σταράτα, σιγανά μα δυναμικά και έντιμα και αυτές είναι πολύτιμες παρακαταθήκες που αφήνεις πίσω σου.

Το πάθος του για τη μουσική ήταν εμφανές από πολύ μικρή ηλικία αν και δεν κατάγεται από οικογένεια με παράδοση στη μουσική. Από τα πρώτα χρόνια του στο Νηπιαγωγείο δείχνει μια έφεση στη μουσική κάτι που διέκρινε η μουσικός του νηπιαγωγείου. Αρχίζει τα πρώτα του μουσικά βήματα με αρμόνιο, πιάνο και κιθάρα. Μαθητής του δημοτικού Περνέρα, του Γυμνασίου Ακροπόλεως και του Λυκείου Αποστόλου Βαρνάβα και ταυτόχρονα φοιτά στο Μουσικό Λύκειο Λευκωσίας στο Παγκύπριο

Γυμνάσιο για τρία χρόνια. Είναι ανάμεσα στους 10 πρώτους απόφοιτους. Επιλέγει ως βασικό μουσικό όργανο το Σαξόφωνο και έκτοτε αφοσιώνεται ολοκληρωτικά.

Ως έφηβος υπήρξε μέλος της Συμφωνικής Ορχήστρας Νέων και αργότερα αφού πέρασε με επιτυχία τις ακροάσεις της Εθνικής Συμφωνικής Ορχήστρας γίνεται μόνιμο μέλος.

Μετά το απολυτήριο κατατάγεται στην Εθνική Φρουρά και υπηρετεί στη Στρατιωτική Μουσική της Εθνικής Φρουράς.

Απολύεται το 2010 και σπουδάζει στο Λονδίνο Μουσικές Σπουδές, ενώ συνεχίζει με μεταπτυχιακά στο Newcastle όπου αποκτά και τη μονάκριβη κορούλα του Χριστίνα Ελένη.

Επιστρέφει στην Κύπρο όπου διορίζεται καθηγητής Μουσικής και διδάσκει πρωτοδιόριστος στην Α΄ Τεχνική Σχολή Λευκωσίας και αργότερα στο Λύκειο Σολέας, στο Λύκειο Παλιομετόχου και στο Γυμνάσιο Κοκκινοτριμιθιάς.

Το μοναδικό του χαμόγελο και η καλοσύνη του, οι ευαισθησίες του κερδίζουν τους μαθητές και τους συναδέλφους του και γίνεται αποδεκτός και αγαπητός από όλους. Δείχνοντας το σεβασμό και την εκτίμηση τους σχεδόν όλοι οι τελειόφοιτοι μαθητές του στην Α΄ τεχνική σχολή Λευκωσίας έδωσαν αίμα σήμερα, στην καθιερωμένη αιμοδοσία που διοργανώνει καθεχρονικά το σχολείο. Κυρία Στρατουρά τις θερμές ευχαριστίες για τη συγκινητική πρωτοβουλία σας.

Ευχαριστίες οφείλουμε και στους Διευθυντές του Στέλιου: Πόλυ Γιάννακα, Νίκο Πρωτοπαπά, Κλειώ Σαββίδου, Σωτήρη Χαραλάμπους και Βούλα Μόρμορη.

Το Περιφερειακό Γυμνάσιο Κοκκινοτριμιθιάς με εισήγηση του καθηγητικού συλλόγου και της Διευθύντριας κυρίας Βούλας Μόρμορη ως ένδειξη τιμής και εκτίμησης στον αλησμόνητο Στέλιο έδωσε στην αίθουσα Μουσικής του σχολείου το όνομα του κοσμώντας την με μια αναμνηστική πλακέτα.

Αγαπημένε μου Στέλιο, δανείζομαι τα λόγια της διευθύντριας σου που τόσο πολύ την εκτιμούσες και αγαπούσες: « Έφυγες σαν τα φύλλα που τα παίρνει του ανέμου η οργή μα αυτή η αίθουσα, η αίθουσα που

εργαζόσουν και αγαπούσες έχει πλέον το όνομά σου. Είναι δείγμα της αγάπης μας και παράλληλα υπόσχεση ότι τη θύμησή σου δε θα την αποχωριστούμε ποτέ διότι το κενό της απουσίας σου είναι πολύ μεγάλο για όλους εμάς που είχαμε την τύχη να σε γνωρίσουμε από κοντά. Σε γνωρίσαμε ως συνάδελφο, γίναμε φίλοι. Ήσουνα ο μικρός, το αγαπημένο παιδί, ήσουνα μια μεγάλη αγκαλιά για τους μαθητές σου, υπήρξες ένας άνθρωπος μοναδικός, ξεχωριστός. Η καλλιέργεια, η ευγένεια, η κομψότητα και η ευθύτητα στους τρόπους σου, το επαγγελματικό σου ήθος, η καλοσύνη σου, η οξύνοια, το χιούμορ σου, το δυνατό σου γέλιο… Το πέρασμα σου από τη ζωή, ήταν αέρας ποιοτικός. »

Στο Λύκειο Λατσιών ο πατέρας του Κυριάκος Αροδίτης μαζί με εθελοντές μαθητές του σχολείου αλλά και την παρότρυνση και οικονομική ενίσχυση του Διευθυντή κυρίου Τάσου έφτιαξαν το περιβόλι με τις 29 ροδιές και 29 τριανταφυλλιές ονομάζοντας το «ΠΑΡΚΟ ΣΤΕΛΙΟΣ ΑΡΟΔΙΤΗΣ». Αποχωρώντας μπορείτε να δείτε το Περιβόλι εδώ δίπλα μας.

Κύριε Τάσο, ως οικογένεια θέλουμε ειλικρινά να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη συμπαράστασή σας στον Κυριάκο. Διακριτικά, αθόρυβα και ταπεινά. Σας οφείλουμε πολλά.

Με την ευκαιρία αυτής της συνάντησης σάς ανακοινώνουμε ότι η οικογένεια του Στέλιου θεσμοθέτησε και επιχορηγεί κάθε χρόνο 2 βραβεία εις μνήμην του και απονέμονται σε τελειόφοιτους μαθητές του Γυμνασίου Κοκκινοτριμιθιάς που διακρίνονται στα μουσικά δρώμενα του σχολείου.

Επίσης, η οικογένεια του Στέλιου δημιούργησε το ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΕΛΙΟΣ ΑΡΟΔΙΤΗΣ και από φέτος και κάθε χρόνο θα προσφέρονται υποτροφίες σε φοιτητές Μουσικής με χρηματικό ποσό 4 χιλιάδες ευρώ για σπουδές στην Κύπρο ή στο εξωτερικό. Χορηγός είναι ο θείος του Στέλιου καρδιολόγος Κώστας Αροδίτης.

Αγαπημένε μας Στέλιο,

Τη θύμηση σου δε θα τη αποχωριστούμε ποτέ γιατί ,

Αυτούς που αγαπάμε και τους χάσαμε,

Δεν είναι πια εκεί που ήταν ,

Αλλά είναι παντού.

Κρατάμε τον ήχο από το σαξόφωνο σου, το γέλιο σου, την καλή σου και τη γλυκειά σου την κουβέντα, την άριστη σχέση σου με τους μαθητές και την αγάπη σου για όλους μας. Μα προπάντων το σεβασμό στους γονείς σου και την αγάπη σου στον αδελφό σου Σεμπάστιαν, την αδελφή σου Αθανασία και την κορούλα σου Χριστίνα Ελένη.